

[Carl Petersen.]

store Landbrug ikke Modstand fra det mindre Landbrug, men da var det ogsaa dem, der skulde have Fordelen. Det havde maaske været smukt, hvis det store Landbrug i den Situation, vi nu befinder os i, paa en mere haandgribelig Maade viste deres Sind til at hjælpe det mindre Landbrug over Vanskelighederne.

Jeg har saa en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup. Det ærede Medlem gav som sædvanlig Udtryk for den Opfattelse, at det større Landbrug havde været forfordelt under hele Besættelsen. Han var glad for, at Industrien og Vognmændene skal købe i det frie Marked, og han mente endda, at Kornprisen vilde blive lavere ved den fri Handel. Logikken i hans Udtalelser er ikke fremragende, for hvis han er af den Mening, at Landbruget har været forfordelt, vil det nærmest være forbryderisk at gaa med til en Lovgivning, der vil forringe Mulighederne for det korn-sælgende Landbrug. Men jeg skal altsaa ikke komme ind paa disse Betragtninger, det er gjort saa tit, og jeg betragter det nærmest som haabløst.

Naar det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup fremstiller det, som om jeg har anvendt et Regnskabsmateriale, som jeg har forvansket, maa jeg protestere. Jeg tvivler om, at det er rigtigt, som det ærede Medlem siger, at Kontorchef Ridder skulde have skrevet en Artikel, hvori han siger noget i Retning af, at det var noget forvirret noget, jeg havde sagt. Jeg nødes i denne Forbindelse til at gøre opmærksom paa, at det Materiale, der hentydes til, og som jeg anførte, havde Kontorchef Ridder til Gennemsyn, og han udtalte over for mig, at der var ingen Ændringer at foretage, det var all right, men han kunde ikke give officiel Erklæring derom, før han havde forhandlet med sin Bestyrelse. Det tyder ikke paa, at han har betragtet Opstillingen som meget forvirret.

Jeg kommer til et Øjeblik at bruge Det landøkonomiske Driftsbureauets Beretning for 1945—46, for det var den, det ærede Medlem hentydede til og hentede sine Tal fra, han har blot ikke ført dem à jour. Se, det faktiske Forhold er, at af den gældfri Ejendom har de Grupper, som det ærede Medlem omtalte, de fra

30 til 50 ha, 11 414 Kr. og det store Landbrug 30 828 Kr.

Det skriver Kontorchef Ridder, og saa maa det være rigtigt. I de Tal er der ikke taget Hensyn til den Rente, der skal betales af investeret Kapital, af laant Kapital. Beretningen skriver ikke noget om, hvor meget dette er, det kan man ikke faa fat i, men der er kommet et Nummer af »Tidsskrift for Landøkonomi« i Januar 1947, hvori Professor Skovgaard tager hele Spørgsmaalet op til Behandling. Han nævner de samme Tal fra Bureauets Beretning, han kan ikke hente dem andre Steder, der har jeg ogsaa hentet mine. Han siger her:

»Der foreligger endnu ingen Opførelse over Pengeomsætningen, men da Landbrugsgælden paa anden Maade kan konstateres at have været ret konstant de sidste Aar, begaar man ingen væsentlig Fejl ved at regne, at Gældsrenterne i 1945-46 havde samme Størrelse som i 1943-44 — det sidste Aar, for hvilket de er opgivet. Fra trækkes de fra Indkomst af gældfri Ejendom, kommer man til de i næstsidste Linje anførte Tal, der angiver Arbejdsfortjeneste plus Rente af Egenkapital eller Indkomst af Ejendommen.«

Disse Tal er altsaa, efter at Renten af den laante Kapital er betalt, for de Grupper, det ærede Medlem nævnte, 9 261 Kr. og 21 392 Kr.

Hvis man vil læse den anden lille Bog, jeg har: Driftsbureauets Beretning fra 1938-39, vil man der kunne læse ud fra de samme Talkolonner, ved en Sammenligning, at der har været en Stigning i Landbrugsindtægterne fra før Krigen og indtil nu for de to Grupper, det ærede Medlem var saa interesseret i, paa henholdsvis 118 Procent og for det store Landbrug 191 Procent. Saa skal jeg gerne overlade til dette Tings Medlemmer at afgøre, hvem af os der er mest forvirret med Hensyn til Forklaring af dette Talmateriale.

Hans Pinstrup: De faldne Udtalelser giver mig efter Ministerens Udtalelser ikke Anledning til mange Bemærkninger.

Ved en Ændring af Lovgivningen som den foreslaaede er det vor Opgave at tage Helhedshensyn, og derfor kan jeg